

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyzet centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

Akik a zavarosban halásznak.

Irta: Biró Pál.

Budapest, május 24.

Hóditó Sándor újra hódított. Ezt az újabb hódítását is nagyon tanulságos lesz megörökíteni. Előbb azonban vessünk egy rövid pillantást az előzményekre.

Köztudomásu, hogy Hóditó Sándor ur ambícióinak kicsiny lévén a czekei Macedonia, „liberalis” köpenybe burkolódzva elindult választókerületét hódítani. Hóditó tekintete véletlenül Nagy-Mihályon akadt meg. Mivelhogy pedig a helyzet szignatúrája éppen úgy kívánta, véletlenül „negyvennyolcas” zászló alatt akarta volna merész tervét nyélbe ütni.

Mikoron pedig a „Zemplén” e liberalis köpenyben meglátta volna a merész hőst, tamáskodott benne, hogy a köpeny alatt a lélek is liberalisan gondolkodhaszon és megkérdezte tőle, vajjon honnan veszi a jogot a köpeny viseléséhez, amikor csak még rövid idővel azelőtt Kassán a legilliberalisabb köpenyben ugyancsak hősködött. Toporzékoló vad-sággal, amelyet már nem is a tiszta, higgadt meggyőződés, hanem a fanatikus elvakultság szokott diktálni, a zsidó egyetemi hallgatókat, simple et pure meg-

vádolta az egyetemi keresztördeléssel. Ujságikkben, teljes neve kiírásával. Anélkül, hogy erre a legesekélyebb bizonyító anyaggal rendelkezhetett volna. A felekezeti gyűléség üszkét kéjelegve szórta, artikulátlan szitkozódással izgatva, hogy ezeket a kócos gyerkőcöket vissza kell kergetni dédapjuk pátriájába Galicziába. Pedig már ekkor az egyetemi hallgatók egyik testülete, amelyben minden vallásuak vegyesen vannak, a legnagyobb indignációval utasította vissza az ilyes, rendkívüli horderejű vádaskodást. A kiderített adatok is Várlaki Sándor ur ellen bizonyítottak.

Ő azonban mindezekből egyetlen konzekvenciát vont le. Azt, hogy ő jogosan hordja a liberalizmus köpenyét és hogy ő ilyen érzelmek mellett is illetékes helyen harcol a negyvennyolcas eszmék zászlaja alatt.

Oh politika, be szép is a te életed! Az asszonyi passziók kiszámíthatlansága nem lehet annyira érdekes, mint a te variációid. Várlaki Sándor és Fried Lajos együtt indultak hódító köruttra. A zsidót üldöző hős azzal a főkortessel, aki héber írásu meghívókkal igyekezett hiveket toborozni.

Valóban megható egyesülése a végleteknek, és aki még ezek

után is kétségbeesik a haza sorsa fölött, az fantazmagóriában szenvedő, szegény beteg. Aki ezt az országot a vallási villongások végzetes következtől félti, az nem lát tisztán. Ime tessék elmenni Zemplénbe és ott eleven példáját tapasztalhatják, miképpen fér meg a politikai érdekek magasabb eszméje keretében a gyűlölt harcos az üldözött médi-ummal.

De hogy a dologra térjünk, Hóditó Sándor ur legújabb hódítása — amelyről most szó esik — egyenesen megható. A plébános ur legújabb *kapitalistákat* támadta meg. És hogy e miatt megneheztek rá, hát a „Felsőmagyarországi Hírlap” szerkesztője védelmébe veszi, irván, hogy igenis a plébános urnak van igaza és nem a neheztelőknek.

Tehát Sándor ur most már teljesen meghódította elvtársát a F. H. szerkesztőjét. Ez valóban szép dolog, mert ez legalább nincs öszinteség híjján. Tudni kell ám, hogy köztük eddig — legalább a nyilvánosság előtt — nem volt ilyen teljes a harmónia.

Történt ugyanis, hogy egy ízben Várlaki Sándor ur a megyegyűlésen neki ment a falusi szatócsoknak. Nem esetenként, vagy egyedenként, nem indo-

kolva egyik, vagy másik ellen, hanem: en masse. Kitért belőle a kassai felbuzdulása. Ez azt a felbuzdulást ott a megyegyűlésen nagyon erősen helyeselte a F. H. szerkesztője. Látva azonban később a nem éppen osztatlan hangulatot, a lapjában jónak látta az elvtárs újabb kirohanásainak fullánkjaikat lenyesegetni. Akkoriban pedig, amikor a nagymihályiak liberalis érzületét hívta fel a „Zemplén” a kassai hősködésre, a F. H. jobbnak látta struce-módjára elbujni és erre egy szóval sem reflektálni.

Most azonban már rendben a széna. Ez már becsületesen induló politika. Nyílt a hódítás, nyílt a kártyajáték. Csak hogy a nagy nyíltságban, a nagy ölekezésben még kirívóbbá lett a játék hamissága.

Mert tisztázzuk csak a fogalmakat.

Amikor Várlaki Sándor a kapitalistákat üti, még pedig üti nyílt politikai népgyűlésen, politikai jellegű publicitás előtt, akkor vagy olyan szerepre vállalkozott, aminőt itt fent az országgyűlés színe előtt a *néppárt* végez, vagy olyanra, aminőt a parlamenten kívül álló *szocialisták* pártja folytat.

Distingváljunk csak; mert semmiesetre sem lesz érdektelen

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Pistike kópéságai.

Húsvétkor.

Irta: iksz.

(Folytatás és vége.)

— Hol vannak?
— Megettem. Kaptam még cukrot is.
— Azt add ide fiam, majd elteszem szépen, lassanként aztán visszszakapod, mert ha nálad marad: megeszed mind és elrontod a gromrodát.
— Már nem rontom. Már úgy is megettem a cukrot is.
— De ha beteg leszel: kikapsz.
— Nem leszek.
— Mit ettél még?
— Még diós süteményt.
— Egyebet semmit.
— Nem. De kaptam még.
— Mit?
— Harminc krajcárt.
— Ki adta?
— Sándor bácsi.
— Hogy merted elfogadni?
— Én nem fogadtam el, a zsembembe.
— Hol van?
— Odaadtam.
— Kinek?
— Egy fiúnak.
— Milyen fiúnak?
— Hát én tudom. Nem ismerem.
— Miért adtad oda?
— Azt mondtad, hogy ne merjek pénzt hazahozni, hát odaadtam egy

fiúnak.

Nagyon elunhatta már az anyja faggatásait, mert egyszerre csak ott hagyta s hozzám jött.

— Látod mennyi tojásom van?
— dícskedett előttem.

— Látom. És milyen szépek.
— Hát te mennyit kaptál?
— Én? Egyet sem.
— Miért?
— Mert nem voltam öntözködni.

— Jaj, hogy lehet valaki olyan ügyetlen?! Jövőre majd elviszlek magammal.

— Jó. Hanem most mit fogsz csinálni azzal a sok tojással?

— Megeszem.
— Mind?
— Persze.

— Senkinek sem adsz belőle?
— Nem azért kaptam, hogy másnak adjam.

— De aztán te se kérj senkitől semmit, ha olyan önző vagy.

— Adok egyet a mamának, a Julcsának, meg a Trézsinek is.

— És nekem?
— Neked? No neked is adok egyet.

— Csak?
— Talán mindet akarnád?

— Nem, csak kettőt.
— Miért kettőt?
— Mert én barátkozom veled.

— Hát ne barátkozzál velem. Te is csak olyan vagy mint más, ha másnak elég egy: nekem is elég. Aztán ha kettőt adok nekem, mi marad akkor nekem?

— Marad nekem is kettő. Elég az nekem.

— Nem elég. Én kerestem, nekem több kell.

Behozták a levest, hát abba kellett hagynunk a diskurzust. Asztalhoz ültünk. Hanem a Pisti délelőtti össze-vissza evésének meg volt a következménye: semmit sem evett. Mikor az anyja levest akart neki adni kijelentette:

— Nekem nem kell leves.

— Aki levest nem eszik, az semmit sem kap — mondá az anyja.

— Nem bánom. Nem is kell.

Azzal, mint a kinek a legteljesebb megalégedésre ütött ki a dolog, csendesen lecsuszott a székről s ment a himesei felé.

— Maradj a helyeden, amíg megébedelünk — parancsolt reá az anyja.

— Csak a tojásokat hozom magammal mellé.

Hozta a himeseket, szépen visszaült helyére és játszani kezdett velük. Nézegette jobbról-balról, majd össze-mérte, hogy melyik nagyobb, aztán egymás tetejére állította őket, de az ebédell mit sem törődött.

Hanem amikor a tésztát hozták be: figyelni kezdett, a szaga megütötte az orrát. Satós tészta volt, a kedvenc eledele. A tészta borgőze csiklandozni kezdte az orrát. Előbb csak nézte szótlanul, de aztán éktelen sírásba tört ki:

— Brü . . . hü . . . hü . . .

— Mi lett Pisti? — kértem?

— Satós tésztát akarok enni.

— Azért nem muszáj mindjárt bögnőd. Menj kérd meg szépen az anyádat, hogy engedjen meg, amiért

nem ettél levest és ígérd meg, hogy máskor kétszer is eszel, csak adjon satós tésztát. Ha megkéred, majd meg látod, hogy fog adni.

— Hiába kérem.

— Csak próbáld meg.

— De hiába.

— Nem hiába, ha mondom.

— De . . ., mert úgy sem tudok enni. Olyan sok tojást ettem. A mama mindig olyankor tud satós tésztát csinálni, amikor jól vagyok lakva.

— Hát akkor kérd meg, hogy tegyen el neked délutánra.

— Délután már nem lesz jó.

— Miért?

— Mert kimegy belőle a bor.

— Hát te csak a borért szeretted a satós tésztát?

— Csak, hát.

— Inkább adok neked bort, csak ne bögj.

— No adjál.

— Töltöttem a pohárba kevés bort és hogy felvidítsam kissé: koc-cintottam vele!

— Koc-cints velem Pisti azt a rézangyalát ennek a világnak, mulassunk.

— Tudod mit papa?

— No.

— Mondok neked egy okosat.

— Halljuk.

— Ma úgy is ünnep van.

— Persze, hogy az van.

— Hát lumpoljunk egyet.

— Nem bánom.

— De aztán vigyázz, hogy be ne rugj mert én le nem vetköztetlek. Es lumpoltunk.

megfigyelni, hogy hát tulajdonképen melyik párthoz tartozik Várlaki úr és t. elvtársa?

Azt minden ujságolvasó ember jól tudja, hogy a néppárt nem a papi kapitalizmus, hanem az ugynevezett „mozgó” tőke ellen harcol. A szocialisták ellenben, tekintet nélkül a kapitalizmus szagára, védeni akarják a kis embert a nagytőke kiszípolozása ellen. Más párt, sem a parlamentben, sem a parlamenten kívül, a kapitalizmus ellen *politikailag* nem agítal. A függetlenségi párt szerint például: ez a kérdés a tisztességes közigazgatás és az erélyes bíróság útján szánalendő. De ezt, úgy amint Várlaki Sándor úr és t. elvtársa teszi, sem parlamentben, sem népgyűléseken ki nem használja.

Már most: ha elhiszszük a F. H. szerkesztőjének, hogy Várlaki Sándor úr, amikor a kapitalistákat támarta — szerinte is helyesen — a kis embert védte a nagy tőke ellen, akkor logikusan azt kell következtetnünk, hogy elvtársát és saját magát, mint aki az eljárást helyesli, azonosítja a szocialisták programjával. Ha pedig nem hinnénk a F. H. szerkesztőjének, akkor Várlaki úr eddig is gyakran nyilvánított érzelmei után ítélve, de meg azon egyszerű okból is, hogy Várlaki úr, mint felszentelt pap nem harcol és nem harcolhat a papi tőke ellen, logikusan azt kell következtetnünk, hogy Várlaki úr a kapitalistáknak csak egy bizonyos „szagát,” egy árnyalatát nem szereti és néppárti programmal dolgozik a népgyűléseken.

Am jól van. Hiszen a néppárt országgyűlési párt. Működése legális keretekben folyik, nyíltan. A vele szemben álló véleményekkel és felfogásokkal alkotmányos alapon viaskodik. A két fél nyílt porondon méri össze a pengét.

Am tessenek Hódító Sándor ur és dicső elvtársa egészen nyíltan harcolni, és nem sötétben farizeuskodva tovább forgatni a szemeket.

Mert az nem járja: mindenféle agyafurtsággal összekevergetni a fogalmakat. Kőklerkedni egy zászlóval, amelynek éppen a jelszavai ellen dolgoznak.

Igenis: a negyvennyolcadiki eszmék merev ellentétben állanak azzal a türelmetlenkedéssel, amelyet az ilyes politikai légkörben illetéknéppen is inagurálni akarnak.

Annál pedig szemérmelenebb politikai üzérkedést a politikai élet kátéja nem ismer, mint egy idegen párt elvével és szellemével agítálni egy vagy másik párt, egy vagy két mandátuma érdekében.

Az ilyen irányu törekvés és agitáció: játék és visszaélés a legszentebb nép-bizalommal. És minden uzoránál bűnösebb uzor: a naiv tömegek becsületes hitének kihasználása — önző kaspaszkodásra.

Mese

az erőszakos főispánról és a törvénycsavaró ügyészről.

Nagy gyerekek számára írta: Buza Barna. — május 26.

Ezt a címet kellett volna adni annak a referádnak, amelyben a Fm. H. a múlt hétfői közgyűlés első vitájának a berekesztéséről beszámolt. Ugy bizony; nem pedig elferdíteni a tényeket és azokból egy teljesen hamis következtetéssel állani a közönség elé. Mert tény először is az, hogy a Bajusz József beszédének elhangzása után eltelt legalább is egy perc és szólásra senki nem jelentkezett. Ezt a tényt a közgyűlés igen sok tagja megerősítheti vallomásával. Tény továbbá az is, hogy Buza Barna csak azután ugrott fel ismét és jelentkezett másodszeri szólásra, mikor a főispán a vitát berekesztettnek jelentette ki, (szólásjoga a többiek között tehát már ezért sem volt.) Tény harmadszor az is, hogy Hericz Sándor is a vita berekesztése után, a Buza Barna Marconi-rendszerű táviratozására kért szót.

De hát, ha a Fm. H. ezeket a tényeket mind így, a valósághoz híven sorolná fel, akkor ugyan honnan venné a praemissát ahhoz a kijelentéséhez, hogy Hadik főispán „az erőszakoskodó megyei basák típusa” lett, az ő hű fegyvernöke Szirmay alügyész pedig egy szánalmas törvénycsavaró?

Ad vocem: törvénycsavarás.

Hát igazán azt hiszi Buza Barna, hogy neki csakugyan joga lett volna még egyszer hozzászólni az obstrukciós indítványhoz? Feltéve persze, hogy a főispán a vitát be nem zárja? (Mert, hogy a vita bezárása után senki sem térhet vissza a letárgyalt ügyre, az talán mégis — kétszer-kettő négy?)

No hát én továbbra is vitatom, hogy nem volt joga. Sőt erről a meggyőződésemről ezennel írásbeli nyilatkozatot is adok és szívesen felveszem a vitát bárkivel, aki elfogulatlanul akar vitatkozni.

Mire is alapítja B. B. az ő hallatlan jogsérelmét? A szabályrendelet 30. §-ára, amely azt is mondja, hogy: „a tárgy érdeméhez minden tag csak kétszer szólhat.” Ez hát a szabály. De mint mindenféle jogszabálynak, ugy ennek is van bizonyos értelme, magyarázata. És miben áll ez az értelem? Talán abban, hogy a szónokok rátaiban beszélhetnek? Talán a részlet-fizetés közkedveltségü elvét akarta ez a §. inagurálni? Azt, hogy a szónokok először elmondhatják gondolataiknak felét egy szuszra, azután a másik felét megint egy szuszra? Nem kérem, hanem a kétszeri felszólalás jogának az az alapdologlata, hogy az első felszólalásra más oldalról felhozott ellenérvekre alkalom legyen a cáfolatot megadni.

Ha tehát van contra felszólalás, ugy lehet arra válaszolni; ha nincs, nem lehet, mert nincs mire.

Minden féle törvényben, a mely írásbeli, vagy szóbeli vitát szabályoz, ez a gondolat képezi a *ratio legis*-t, melynél fogva a többszörös szóváltás megengedettik.

Hivatkozom ugy a polgári, mint a büntető perrendtartásra; mind a két törvény sarkalatos szabálya a törvényszéki vitának. A polgári perrendtartás szerint, ha az alperes az én keresetemre *elleníratot* adott, jogom van *válasz-íratot* adni; ha ő *viszonzválasszal* élt, *végíratot* adhatok, — de ellenírat nélkül nincs válaszírat, viszonzválassz hiányában nincs végírat.

A büntető perrend szerint mindig a védőé az utolsó szó. Ha tehát a vádlónak tetszik négyeszer beszélni, a védő, ha akar, ötször beszélhet.

De mit szólna ahhoz a bíróság, ha például a felperes alperes védekezése nélkül is válasz-íratot, meg végíratokat akarna a törvényszék nyakára zudítani, vagy mit mondanának az esküdtek, ha pl. a védő, látva, hogy a kir. ügyész nem akar a véd-

beszédre reflektálni, megint felállna és az *utolsó szó* jogánál fogva még egyszer akarná elmondani védbeszédét?

Ugy-e, hogy ezek mind szememzedett abszurdumok volnának? Pedig éppen ilyen abszurdum a vármegye szabályrendeletének olyatén magyarázata is, hogy bármely szónok ellenkező nézet nyilvánításának a hiányában is — megismételheti a beszédét.

A többszöri felszólalás alapja tehát csak a vita lehet. A hol nincs vita, ott nincs sem értelme, sem helye a felszólalás megismételésének. A szólás szabadság pedig mindig csak valamely jog védelmének lehet az eszköze, de sohasem fajulhat a mások jogainak kijátszására, vagy elnyomására. Az agyonbeszélés taktikája pedig mindig a mások jogai ellen irányul. Annak törvénybe íratása tehát abszurdum. Így nem volt vitás előttem, hogy a szabályrendeletnek olyan értelmezése, mely a szabály meghozatalának alapdolgolataival ellentétben áll, mely az elérni óhajtott célt lehetetlenné teszi — meg nem állhat.

Ez a jogi meggyőződés vezetett engem is a közgyűlésen annak a véleményemnek a kijelentésére, hogy Buza Barnának nem volt joga a Mecznér- és Ambrózy-féle indítványhoz ismételt hozzászólni. Nem, mert nem volt mit cáfolnia, miután a közgyűlés többsége az ő három és félórás beszéde által teljesen kapacitálva lett, hogy — az indítványtevőknek igazuk van és így az indítvány mellett lándzsát törni már senkisésem akart, vitába lépni vele senki sem bocsátkozott.

Soha sem voltam, nem is leszek eszköze semmiféle jog-elkobzásoknak; nem voltam tehát most sem. En azonban ugy tudom, hogy a közgyűléseken nemcsak *egyesekeknek* és *kisebbségnek*, hanem a *közgyűlés egyetemének* is vannak jogai és mikor az láttam, hogy a közgyűlés egyetemét megillető jognak Buza Barna egyenesen hadat izent és az obstrukciót nyíltan bejelentette, akkor habozás nélkül csatlakoztam ahhoz a férfiuhoz, aki azt a megtámadott jogot a törvény alapján akarta megvédeni, t. i. az elnöklő főispánhoz.

Ha valahol, hát az ilyen agyonbeszélési taktikával szemben áll az a jogszabály, hogy summum jus, summa injuria. Erre pedig, sohasem leszek kapható.

Szirmay István.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

Városi közgyűlés.

— május 25.

Folyó hó 23-án rendkívül népes közgyűlése volt a város képviselő-testületének. A tárgysorozat rövid volt, csak 3 tárgy került elintézés alá, de annál élénkebb volt a képv. tagok érdeklődése. — A különös érdeklődés tárgyát a tárgysorozat 1. pontja, a villanytársulat ügye képezte.

A helybéli villanyvilágítási részvénytársaság ugyanis azt a kérelmet terjesztette a képviselőtestület elé, hogy 180,000 korona függő adósságáért a város vállaljon kezességet, amely adósságát a város által a közvilágításért amúgy is fizetett 10,000 korona évi annuitási részletekben törlesztené le. Ezen a város által teendő jóállási nyilatkozatért ellenszolgáltatásként a társulat a tulajdonát képező telepet annak összes felszerelésével, továbbá beleszólási jogot kíván a társulat a városra ruházni ezen áldozatért ugy a kezelésre, mint a vezetésre vonatkozólag.

Ellene szólottak a kérelem teljesítésének dr. Rosenthal Sándor, Grünbaum Simon, Jenek Adám és Rose József, akik mindannyian azt igyekeztek bizonyítani, hogy a kérelem nem is tárgyalható, az egyszerűen visszautasítandó, mert a várostól kért szolgáltatásért a társulat felajánlott ellenszolgáltatása mi biztosítékot sem nyújt.

Dr. Reichard Salamon ellenzi az képviselő testületnek rideg magatartását, mert nem egy privát, hanem a közjó és közszolgálat érdekében működő társulattal áll a képviselőtestület szemben, amiért is elfogadásra ajánlja a jogügyi bizottságnak e tárgyban hozott közbenzóló előterjesztését. — Id. Mecznér Gyula felszólalásával az ellenző szónokok által felhozott érvekre reflektálva, meggyőző erővel kimutatja, hogy az esetleges jóállással a város anyagilag semmitsem veszíthet s ezzel mégis a közjó érdekében működő társulat felvirágzását mozdíthatja elő, — szintén kéri a jogügyi bizottság előterjesztésének elfogadását.

A vita befejezése után elnöklő polgármester szavazásra bocsátotta a kérdést, aminek eredménye az lett, hogy 29 szóval 20 ellenében elfogadta a képviselőtestület a jogügyi és pénzügyi bizottság azon közbenzóló előterjesztését, hogy mielőtt a város a kérelem érdemében határozná, a kereskedelmi minisztériumtól kérendő szakértővel becsültesse meg a társulat vagyonát.

A tárgysorozat második pontjára a honvédlaktanyai bérletre vonatkozó szerződést, illetve a katonai hatóságtól kívánt nyilatkozatot a képviselőtestület minden vita nélkül elfogadta s annak aláírására a polgármestert utasította.

A város gazdasági felügyelőjének az utcák és terek éjjeli seprésének kivihetlenségére vonatkozó jelentését a közgyűlés sajnálatlalt vette tudomásul, s utasította a polgármestert, hogy a bajon, amint az lehetséges, segítsen és saját hatáskörében intézkedjék.

A tárgysorozat kimerítése után még Hericz Sándor interpellált a városi erdőbe való kirándulások tárgyában, Hönisch Dezső a mostan folyó kataszteri felmérések tárgyában, amely interpellációkra az elnöklő polgármester azonnal válaszolt, amely válaszokat a közgyűlés helyeslőleg vette tudomásul.

Ezzel az ülés d. u. fél 6 órakor véget ért.

(Anyakönyvvezetői helyettesítés. A főispán Benyovszky Barna nagykemenczei anyakönyvvezetőnek fegyvergyakorlatra történő behivatása folytán a nagykemenczei anyakönyvi kerület anyakönyvi teendőinek ideiglenes ellátásával Gócs József homonnai anyakönyvvezetőt bízta meg.)

(Képv. testületi tagok választása Nagymihályon. Nagymihály nagyközség f. évi május hó 16-án ejtette meg a községi képviselőtestületi tagok választását, melynek eredményeként megválasztottak: Barnai Andor, Bartus Boldizsár, Brügger Benjamin, Buzay Gusztáv, Fröhlich Gyula, Görgey Gyula, Palicska János, dr. Pogány Gerő, Roncsinszky Ágoston, Vasily János, dr. Widder Márk, Moskovics Béla, Karczub Pál, Machnyik Andor, Egreczky Mihály, Butkóvszky János (matanyin), Dobozy Lajos, rendes tagok. Kozma András, Rosenberg Ignác, póttagok.)

(A városi Kossuth-szobor bizottság f. hó 18-án tartott üléséből hozott határozattal a Kossuth-szobor helyének megállapíthatása érdekében véleményezé a város képviselőtestületének, hogy a szétszórtan fekvő hetivásárpiac egy helyen koncentráltság és pedig a jelenlegi tornacsarnok területén és egy népliget céljaira megfelelő terület vásároltassék. A képviselőtestület legközelebb fog dönteni e kérdés fölött.)

(Utcák számozása Sátoraljauhelyben. A képviselőtestület az utcák számozását még a múlt évben elhatározta. A pénzügyi bizottság e munkálat keresztülvitelét hazai és lehetőleg helybéli iparosra kívánja bízni, minélfogva felkérte dr. Hornyay Béla bizottsági tagot, hogy ez ügyet tanulmányozza s a bizottságnak javaslatot tegyen.)

A homonnai sarlach, mely hosszú időn át valóságos réme volt a szülőknek, mint örömmel értesülünk szünő-

félben van. A mult hét folyamán már csak egy halálozás volt, egy 12 éves leányka esett áldozatul. Bár beteg még több van a városban, újabb megbetegedés azóta nem fordult elő s így az időjárás változása folytán is alapos a remény, hogy a járvány véglegesen megszűnik.

(Faeladás Sátoraljauhelyben. Az idei ötfavas eredménye a város részéről átvétetvén, e napokban megnyílik az erdő a nagyközönség számára, a midőn majd ölfabárca is válthatók lesznek a városi pénztárnál.

HIREK.

Kérelem.

a vármegye mélyen tisztelt Hölgyeihez.

A II. Rákóczi Ferenc szabadságharcának 200-ik évfordulója alkalmából a törvényhatóság által június hó 14-én tartandó emlékünnepen a halhatatlan hős szülőhelyét megőrző emléktáblának megkoszoruzását az ünnep sorrendjébe felvettük.

A vármegye lelkes honleányait tisztelettel arra kérem, hogy ezen emlékünnepen Borsiban megjelenni, s az ott felállított emléktáblát, — saját maguk által készített élővirág koszorúkkal — felékesíteni kegyeskedjenek.

Sátoraljauhely, 1903. évi május hó 24-én.

Dókus Gyula,
alispán.

— Személyi hírek. Balázs György, m. kir. honvéd-ezredes, dandárparancsnok a tavaszi dandárszemle megtartására és barancsi Józsa Gábor m. kir. honvéddalvezéredes, a miskolci 10-ik honvéddalvezéredes parancsnoka a helybeli honvéd-zászlóalj megszélesítése céljából folyó hó 24-én városunkba érkeztek s most itt időznek. — **Sulyovszky István** kir. tanácsos, gróf **Andrássy Dénes** krasznahorkaváraljai uradalmanak kormányzója, aki oly sok jó, maradandó emléket hagyott maga után vármegyénkben, a legutóbb adott általános kihallgatás alkalmával a király elé járult, hogy megköszönje az öt legközelebb ért királyi kitüntetést.

— A honvédség köréből. A helybeli honvédszázalójnak mozgalmas napjai vannak. A dandárparancsnok jelenlétében hétfőn és kedden az egész zászlóalj lögyakorlatokat tartott. Május 25-én a bodnárvolgyi lövöldében u. n. egyes harcserű lögyakorlat volt, délután pedig a borsói háton lévő katonai gyakorlótérre vonultak ki honvédek **Benárd Jenő** őrnagy vezénylete alatt, ahol **Balázs György** dandár- és **Józsa Gábor** ezredparancsnok szemlélet tartott a zászlóalj felett. Másnap, 26-án a honvédszázalójnak harcászati gyakorlata volt s a dandárparancsnok megtartotta a szokásos tavaszi szemlélet, amely katonáknál arról nevezetes, hogy ilyenkor minden előzetes bejelentés nélkül bármely katona kiléphet a sorból és elbámulhatja a szemlélet tartó dandárnok előtt kérelmét, panasztát vagy mondanivalóját. A dandárnok és ezredparancsnok tiszteletére a tisztikar étkezéjében disztribúció volt, amely alatt a városunkban időző III. honvéd-kerületi zenekar játszott.

— Új járási orvos. Zemplénvármegye főispánja dr. **Weinberger József** gyakorló és betegs. pénztári orvost tiszteletbeli járási orvosná nevezte ki.

— Jutalom. A vallás- és közokt. m. kir. miniszter **Andrejkovics Pál** gálszécsi áll. isk. igazgatót az ifjusági egyesület szervezése körül kifejtett buzgó tevékenységeért 100 korona jutalomban részesítette.

— Esperes- és gondnokválasztás. Az alsó-zempléni ref. egyházmegye esperesi és gondnoki állására beadott

szavazatok f. máj. 22-én bontotta fel Sárospatakon az erre kiküldött bizottság, melynek **Szinnyey Gerzson** volt az elnöke. Gondnoknak egyhangulag **Meczner Béla** választott meg. Az esperesi állásra: **Keresztury József** 34, **Bálint Dezső** 26, **Hézser Emil** 1 szavazatot kaptak. E szerint a volt esperes 7 szótöbbséggel ismét megválasztott.

— Hymen hir. **Widder Andor**, a nagymihályi Widder Lázár cég beltagja eljegyezte **Kafferan Mariskát**, dr. **Kállai József** nagymihályi ügyvéd leányát Nagymihályon.

— Törzene. A III-ik honvédkerületnek Sátoraljauhelyben tartózkodó zenekara folyó hó 24-én, vasárnap 6 órakor **Székely Elek** polgármester tiszteletére Korona-utcai lakása előtt tisztelet adott, melyet nagyszámú közönség hallgatott végig.

— Magyar hitszónok. F. hó 27-én érkezik városunkba **Golberger Izidor** dr., a helybeli statusquo izr. hitközség új magyar hitszónoka. **Szerencsig Rosenberg** Bernát iskolaszéki elnök vezetése alatt küldöttség megy eléje, melynek kireretében ide érvén, a vasuti állomáson is hitközségi küldöttség fogadja. Ünnepléses beiktatása a jövő héten, június 2-án, az izr. templomban fog végre menni, amikor székfoglaló beszédét is megtartja.

— Kereszt felszentelés. **Bodrogközről** írja tudósítónk, hogy **Nádasdy Ferenc** gróf Beesked pusztáján megható, szép ünnepély volt f. hó 17-én. A nemeslelkű gróf egy szép kőkeresztet állíttatott föl a beeskedi major közepén. Ennek a keresztnek felszentelése ünnepély avatta május 17-ét az egész környék előtt. A dombon fekvő, szépen fásított, a modern gazdálkodás minden kényelmével felszerelt tanya közepén áll virág és lombfüzerekkel gazdagon díszítve, nemes egyszerűségben az új kőkereszt. Ez a kereszt a vigasztalója, a bátorítója az elfáradt, a csüggedő, a nehézmunkában elszíjazott tanyai cselédségnek s mezei munkásnak. Nem csoda tehát, ha tömegesen vonultak ki a tanyák, majorok, falvak lakói erre a keresztelési ünnepélyre. Az egyházi szertartást **Bányász Ödön** nagykövesdi plebános tartotta meg kápláni segédlettel. Isten szabad ege alatt száz meg száz ember litániája, imája meghatóan mély benyomást tett a hívőkre, aután **Strohl b.** szerdahelyi segédlelkész egy magas szárnyalású szónoki hévvel és erővel tartott beszédet mondott. A fiatal pap érces szavát, mely igazságait áhitatos esőndben hallgatta végig a nagy hívő sereg. S bizonyára minden ember lelkében visszhangot talált a szép, költői lendülettel elhangzott beszéd. A szertartás után ünnepi ebéd volt a beeskedi uradalom intőző tisztjének **Vályi Lászlónak** vendégszerető házában. A környékbeli intelligencia mind egybe gyűlt, hogy a valódi, magyaros szívesseggel vendégszerető úri-ház víg lakomáján részt vehessen. Ebéd alatt **Bányász Ödön** plebános és **Damjanovics g. kath.** esperes felköszöntöket mondtak. Eltették a nemesszövület, játékonyságáról ismert grófot: **Nádasdy Ferencet**, majd a vendéglátó házigazdát és hitvesét. Emelte az ebéd kedélyességét a király-helmeczi kitűnő cigányzene víg muzsikája. Ebéd alatt az egybegyűlt vendégek üdvözlő táviratot küldöttek a távol lévő **Nádasdy grófnak**.

— A sátoraljauhelyi izr. leányegylet majálisa. Az idei majális-szezon első és nagyszerűnek ígérkező mulatósága a sátoraljauhelyi izr. leányegylet táncmulatósága lesz. Az érdeklődést széles körben felkeltett táncmulatóság meghívóit e napokban küldték szét és a majális rendezősege lapunk útján is felkéri mindazokat, hogy akik meghívót tévedésből nem kaptak, forduljanak és iránt az egylet alelnökéhez, **Nagy Elza** kisasszonyhoz.

— Jótékony célu táncmulatóság. A vajdácskai dombon, akácoktól körülvéve áll az új, szép kis gör. kat. templom. De hivatását nem teljesítheti,

mert a belső felszerelése még hiányzik. Elhatározta tehát egy ottani kis társaság, hogy egy jótékony célu nyári táncmulatóságot rendez Sárospatakon. Ennek tiszta jövedelme egyrészt az említett célra, másrészt meg a sárospataki gör. kat. elemi iskola javára lesz fordítva. Elismerést érdemelnek a rendezők, hogy egy virágzó községnek, mely eddig nélkülözötte a templomot, módot nyujtanak arra, hogy nemsokára misére is járasson az Isten házába.

— Az erdőbenyei tüzről szóló hírünkkel kapcsolatban annak a közlésére kérnek fel bennünket, hogy az Erdőbenyei községet f. hó 19-én elpusztított tűz a gyógyfürdőt — mely a várostól mintegy fél óra járásra fekszik a hegyek között — teljesen érintetlenül hagyta. A hirt a fürdőszőzatra Erdőbenyére készülő közönség megnyugtatásául közöljük.

— Krecsányi N.-Mihályon. **Krecsányi** budapesti detektív-főnök 2 detektívvel szombaton este N.-Mihályba érkezett s a vasárnap nap folyamán N.-Mihályon 2 kivándorlási ügynököt letartóztatott. Kihallgatásukat egész nap fogatosította.

— Megvadult lovak. **Menyhért** András telki-bányai gazda szekérbe fogott lovait f. hó 25-én a Zárda-utcában felügyelet nélkül hagyta. A lovak ez alatt valamtól megriadtak és sebes vágatva iramodtak szekerektől a Kazinczy-utca, ahol **Alter Mór** helybeli lakos, magasabb kora dacára, a lovak elé ugrott és oly szerencsésen fékezte meg a száguldó lovakat, hogy sem neki, sem az utcán járóknak semmi baja nem esett. Az ő lélekjelenlétének és bátorságának köszönhető, hogy szerencsétlenség nem történt.

— A szőlőhegy halottja. Vasárnap délután az ungvári pincék között lévő konyak-gyár vincellérje bejelentette a rendőrkapitányságnál, hogy a Magashegy egyik legfelső szőlőjében, melynek felső része már az erdőbe nyúlik, egy férfi hullájára akadt. Dr. **Stern** városi orvos azonnal a helyszínére sietett, ahol a **Groszman Dávid** varrógépkereskedő szőlőjének aljában, egy ösvényben megtalálta az ismeretlen férfi hulláját. Uő helyzetéből s egyéb körülményekből megállapították, hogy az illető szőlőmunkás négy nap óta feküdt a szőlőben és szívzélhűdés következtében múltott ki. Teste már meg volt feketedve s egyik szemét, amint űő helyzetéből oldalt a földre hanyatolt s ilyen helyzetben feküdvé maradt, már a hangyák is ellepték. Mellette volt tarisznyája, kapája, kenyeres és egy piros nyelű kése. Mindezek arra következtetnek, hogy a szegény munkást pihenés közben, midőn evett, érte a szélhűdés. Küllerőszak nyomai nem voltak rajta láthatók. Zsebében 3 korona 62 fillért is találtak. A hullavizsgálati szemle megejtése után a megdermedt hullát a szőlőhegyről leszállították s aután egy városi szekeren a köztemető halottas kamarájába vitték. Leánya, aki a városban szolgál, fölismerette a hullában édes atyját, **Fazekas Istvánt**. Tegnap délután felboncolták és aután eltemették.

— Halászle-estély. **Kovács Károly**, a helybeli vasuti állomás jőhírnevű vendéglőse minden pénteken délután friss halászlét fog az állomási vendéglőben felszolgálni, valamint ugyanott más ételek és italok is mérsékelt áron lesznek kaphatók. **Kovács Károly** jőhírű, magyaros konyhája valószínűleg a közönség tetszésével fog találkozni.

— Kifogott hulla. **Bodrog-Olaszi** határában e hó 14-én a Bodrog vízből egy 17 éves leány hulláját fogták ki a halászhók. A leány — mint azt a vízbeesés alkalmával megirtuk — egy sárospataki szegény özvegy asszonynak egyetlen gyermeke volt, aki vízmerítés közben a magas parttól a Bodrogba zuhant és a folyó Bodrog-Olasziig lesodorta. Jellemző a dologban, hogy az elmult évben a szerencsétlenül kimult leánynak egy

14 éves nővére ugyanazon a helyen szintén vízbefúlt.

SZINHÁZ.

**** „A Böregér.”** Folyó hó 29-én, szombaton nagyon élvezetes színházi estét élvezhetett közönségünk: a Böregér reprizét. A Strauss zene csodaszép melódiai újra átcsendültek a házón **Komlói Emma** Adel-, **Bárdos Irma** Rosalinda- és **Takács Marika** Orloffski herceg szerepében gyönyörködötték a közönséget, újra diadalra segítve a csodaszép énekszámokat. **Palásthy Sándor** Eisenstein szerepében kapta meg az elmaradhatatlan és megérdemelt tapsokat, melyekre minden alakításával részolgal. **Komjathy** a harmadik felvonás azon jelenetében mikor Orloffski herceg estélyéről illuminált állapotban hazatér nagy művészettel játszott. A darab eladása eléggé simán folyt volna le, azonban két jelenést újra lekésték Orloffski szolgálai, mi bizonyára nem az ő hibájuk, de a szórakozott ügyelője.

**** „A sötét kamara.”** Dehersi és Froyez énekes francia bohózatában ismét csak azt kellett tapasztalunk, hogy az újabb francia bohózatok mindegyre kevesebbet és kevesebbet produkálnak. Valóban bámulatos az a visszaféjődés, amelyet a kacagató helyzetek káprázatos összességének és a sziporkázó szellemességükön anynyira hies francia bohózatirók újabb termékeinél tapasztalunk. Mintha a kifogyhatatlan francia elmesség mindegyre gyöngülne. Hogy azonban mégis kiérdemeljük a „kifogyhatatlan” jelzőt, ifjú írói gárda végerősítésével küzd és szövi a helyzet komikumokat és viceket gyárilag. Csak hogy ezeken a bonyodalom fejlesztéseken a gyári iz nagyon vizsatsztóben tükörződik vízszá, mert ott ahol művésziességhez vagyunk hozzászokva: igen sérti a szemünket a gyáripari felületesség; ami pedig a szellemességet illeti, arról elmondhatjuk, hogy az mindig kevesebb és kevesebb s helyette inkább az olcsó vásári trágárságok semmit mondó szatyárkodása kelt sokszor nagy visszatsztást, ellenszenvet bennünk. Ezt a sajnálatos tényt tapasztaljuk a „Sötét kamarában” is. Van ebben a darabban bonyodalom elegendő mennyiségben, csak az a hiba, hogy ezeknek a darab cselekményéhez igen kevés közük van. Csak néhol csillámlik meg benne az igazi francia íz, de oly csekély mértékben, amely nem elég arra, hogy a darabban értéket adjon. — Hogy mégis élvezetesnek találjuk ez estét, az egyenesen **Aradi Arankának** az érdeme. El kell ismerünk, hogy **Simone**-ban oly fölülmulhatatlan alakítást nyujtott, amiért csak a legteljesebb elismerés hangján szólhatunk róla. A legnagyobb díszét érdemli az a diskrétség, amelylyel ennek a szerepnek a valószínűségét megadta. Nagy átgondolásra adott bizonyosságot, amikor a szerep lépten-nyomon kísértő könnyűsége által magát sehol el nem ragadtatta, jóllehet az a frivolitást kedvelők tetszésére nagyon kiaknázható lett volna. Kár, hogy ehhez a remekléséhez méltó keretet nem kapott, mert dacára annak, hogy úgy **Palásthy (Pontaillac)**, mint **Vágo (Chaudore)** külön-külön szintén kifogástalan alakítást nyujtottak összejátékukban — a darab fogyatéksága miatt — a kellő harmonia nem volt meg. A helyzethez mérten a többiek is elég jól játszottak.

**** „San-Toy.”** A San-Toy felujtása nem vonzott telt házat. Pedig a darab nagyon szép kiállításban ment, és színészeink mindegyike fokozott buzgalommal, fokozott igyekezettel játszott. **Komlós Emma** San-Toy, **Aradi Aranka** Dudley komorna szerepében játszottak sok temperamentummal. A közönség minden ének és tánc-számukat megismételtette; **Aradi Aranka** és **Makrai Dénes (Csuli)** egy kettős táncát és énekszámát pedig háromszor újráztatta meg a halás közönség. Minden szereplő brillirozott ez estén, de mégis külön kell kiemelünk **Makrai Dénes Csuliját**,

mely egyike volt e színházi este legsikerültebb, legnagyobb tetszést aratott alakításainak. Ugy látjuk, mintha Makrayval csupán kísérleteznének nagyobb szerepekben, pedig e szerepében is bebizonyította, hogy használható, ügyes színész. A szereplők eleven, kedélytől sugárzó játéka, amely jól esett egyenként, oly vontatott, lassu volt a darab menete egyetemlegesen. Ezenkívül kihagytak nagyon sok szép énekszám részletet.

Színházi műsor:

Szerdán, május 27-én, bérletben, Sidney Jones operetteje: „A görög rabszolga.”

Csütörtökön, május 28-án, bérletben, itt először, a Nemzeti színház kitűnő műsordarabja: „A tékozló apa.” Színmű 5 felvonásban. Irta: Dumas Sándor.

Pénteken, május 29-én, bérletben, Goldfaden Dávid világhírű, zsidó daljátéka: „Sulamith.”

Szombaton, május 30-án, bérletben, újdonságul először a Vigszínház nagyszerű műsordarabja: „A páholy” vagy: „A szabadkőművesek.” Bohózat 3 felvonásban.

Vasárnap, május 31-én két előadás; délután 3 és fél órákor félhelyárakkal: „A bajusz.” Enekes játék 3 felvonásban. Este 8 órákor, bérletben, itt először: „A szökött asszony.” Eredeti, énekes népszínmű 3 felvonásban. Irta: Csiky Gergely.

Hétfőn, június 1-én két előadás; délután 3 és fél órákor félhelyárakkal: „A boszorkányvár.” Operette 4 felvonásban; este, 8 órákor, bérletben, Gárdonyi Gézának kitűnő falusi története: „A bor.”

IRODALOM.

Nagy idők. Nagy idők történetét írja Acsády Ignác: A Magyar Birodalom Története című művének 13-ik és 14-ik füzetében. Nagy Lajosnak és közvetlen elődeinek korszakát rajzolja. Tehát azt a kort, melynek kezdete a királyi hatalom és tekintély teljes alahanyatlását mutatja, vége pedig a magyar királyság fényben és dicsőségben leggazdagabb ideje. Az I. Károly uralkodását megelőző 50 évben véres belmozgalmaknak színhelye volt Magyarország. Színeinek komorságával megdöbbent az a kép, melyet Acsády e korszakról elébünk tár. Az egész államgépezet megakadt, a jogrend és belső biztonság helyére rablás és erőszak lépett és Venczel és Ottó uralkodásának eseményei tulajdonképpen az elhatalmasodott olygarchák személyei körül csoportosulnak. Nem tulsz, ha Acsády azt mondja, hogy Károly a királyi hatalom igazi ujjaalkotója. A munkát, melyet megkezdett, Nagy Lajos fejezte be dicsőségesen. A magyar történetírásnak legszebb fejezetei közé tartoznak azok a lapok, melyeken Acsády Lajosnak alakját, politikai és uralkodói egyéniségét rajzolja meg. Nincs történeti munkánk, melyben e nagy király jelentősége olyan pregnansul kidomborodnék, mely oly tiszta képét nyujtaná Nagy Lajos munkájának, szociálpolitikai és diplomáciai tevékenységének. Nem csak a csatáren, a politikai tevékenységben egyengette Magyarország nagyságának útját, hanem a kereskedelem és ipar téren is, Reformálta a céhrendszert és gondoskodott nem csak az iparosok, de a fogyasztók érdekéről is. Nem csak megsokasodott a hazai iparosok

száma, hanem némelyik európai színvonalra is emelkedett. A városi elem gazdagodását aztán az állam hatalmas gyarapítására használta fel. De nem feledkezett meg az őstermeléssel foglalkozó alsó néposztályok javáról sem. A földesuri bíráskodást egyenesen jobbagyvédő céllal terjesztette ki. Igazán nagy volt minden téren. Nagy mint király és nagy mint ember. Acsády történetírói élelátását és írói művészetét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy Lajosnak annyiszor megrajzolt nagyságát egészen új színben tudta feltüntetni. Acsády gyönyörűen kiállított munkája az Athenaeum kiadásában jelenik meg 40 füzetben és egy-egy füzet ára 60 fillér.

Theodora, regény, írta Sardou A nagy Bizánc, a kelet Rómája van megrajzolva ebben az érdekesítő regényben, olyan élethűséggel és szingazdagsággal, aminőt a történetíró tolla csak akkor produkálhat, ha regényíró lelke sugalja és vezeti. Jusztinián császár neje, a hírhedt Theodora a cselekmény hősnője, s egyetlen nagy szerelme a fiatal görög ifjú iránt a lélektani motívum, amely a cselekményt megindítja és megrázó katasztrófára viszi. Theodorát Sardou tudvalevőleg először drámának írta meg, amely több mint háromszázszor került színre egy párisi színházban, ahol Sarah Bernhart játszotta a címszerepet. Akadt aztán egy új görög író, Bozarés, aki rábirta a francia színpad mesterét, hogy a drámát együtt dolgozzák fel regénynek. Így még hatásosabb, érdekesítőbb és szinesebb. A magyar kiadás jogát a Singer és Wolfner cég szerezte meg és most kötetben is napvilágot látott a regény az Egyetem Regénytárban.

KÖZGAZDASÁG.

* **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) A kereslet folyton csökken és főleg takarmányrépamagra és tengerire szoritkozok; ez utóbbi azonban már szintén fogytán van. Több helyről az utolsó órában erős éjjeli fogyókat jeleznek s hogy mily hatással lesz ezen körülmény a jövő heti magforgalomra: az a legközelebbi napokban majd elválik. **Vörösheremag.** A még fen maradt készletek már jó formán elfogytak. Amerikából azonban már ajánlanak heremagot őszi szállításra **Lucerna.** A kereslet igen gyér. **Takarmányrépamag.** A nagy szükséglet következtében még tetemes rendelések érkeznek be, melyek a lehetőleg gyorsabban intézendők el; ugyanez áll a tengerire is. **A muharmag, csillagfürt, seradella, spergula és pohánka** forgalma ép olyan, mint a tavalyi év ugyanezen időszakában. — **Jegyzések nyersáruért 50 kilónkint Bpsten:** Lóhere 74—78 kor. Lucerna 55—60 kor. Répamag impregnált, faj szerint 35—48 kor. Répamag keresk. áru 27—44 kor. Muharmag 8—9 kor.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

B. F. Bpest. Már egyszer megizentük, hogy csak akkor foglalkozhatunk tárcájával érdemileg, ha előtünk incognitóját felfedli. F. Beregszász. Hogy a „K. A.” közölt-e önntől valamit, vagy nem: reánk nézve az nem irányadó; ha a küldendő dolgok jók lesznek szivesen le fogjuk közölni. M. F. né. Vajdacska. A küldöttet köszönjük, be lettek sorozva.

Kiadótulajdonos **Éhler Gyula**

H I R D E T É S E K

Megnyilt!

Megnyilt!

HALÁSZ I.

ELSŐRENDŰ MODERN FÉNYVIRDÁJA
SÁTORALJAUJHELY

Kazinczy-utca. (A polgári takarékpénztár épületében.)

Készít mindennemű fényképeket, u. m.: Platin, Aquarell és Pastel kivitelben, továbbá: Foto-Email tárgyakat, duble, ezüst vagy arany foglalatban a legszebb kivitelben és legolcsóbb árak mellett.

Fényképészeti kellékek eredeti gyári árban.

Amateur uraknak a sötét kamra rendelkezésre áll, u. sz. a képek kidolgozása is elfogadtatik.

Eladás.

Első osztályu, kitűnő uri szőlőbirtok, amelynek bora már több kiállításon nyert első kitüntetést, szabadkézből nyilvános árverésen eladó.

A birtok **O.-Liszkán, a legzebb déli fekvésű hegyen van, 13 1/2 hold teljesen betelepített termő szőlő,** ebből 3 hold már 10—12 éves, 2 1/2 hold parlag és gyümölcsös. Hozzá igen szép uri ház, nagy udvarral s kerttel **O.-Liszkán.** — Esetleg részletekben, parcellánként is eladó **igen jutányosan.**

A nyilvános árverés **O.-Liszka község házánál 1903. évi június hó 7-én, vasárnap délután 4 órákor lesz,** — meghívjuk rá az érdeklődőket.

Addig is felvilágosítást ad s esetleg szabadkézből való eladás felől tárgyal: **Dr. Buza Barna ügyvéd** Saujhelyben s **Kolozsy Ferencz** jegyző **O.-Liszkán.**

Mindenféle bel- és külföldi friss töltésű ásvány- és gyógyvizek, valamint forrás termékek kaphatók:

HAZAI H.

ásványvíz kereskedésében (kis piac)

Kereskedelmi- és tárcza-váltók leszámítolásával a legelőnyösebb feltételek mellett foglalkozik

LÁSZLÓ FÜLÖP

bank- és váltó üzlete
K A S S A, Fő-utca 75. szám.

Tanuló

lelvétetik a „Zemplén” könyvnyomdájában.

50 évi siker!

ESZÉKI
ARCZKENŐCS
és eszéki
SZALVATOR SZAPPAN

eltávolítja a seplőt, májfoltot, és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a
DIENES J. C. „SZALVATOR”
gyógytárból
ESZÉKEN, felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára . . . 70 fillér és 1 kor.
1 drb. Szalvatorszappan ára . . . 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára . . . 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.
Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelnek tökéletesen a 61,012 sz. B. m. rendeletnek.

Főraktár: BUDAPESTEN
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész
VI., Király-utca 12. és Andrássy-ut 29.

Hirdetések
jutányos áron felvétetnek
a kiadóhivatalban.

Klimatikus Szolyva-hársfalva Hidegvízgyógyintézet

(Beregme gyében).

Posta és távirda a fürdőtelepen.
(Vasúti állomás).

Remek szép fekvés, kiránduló helyek és sétányok.

GYÓGYESZKÖZÖK:

Hidegvízgyógyintézet, vasas- és égvényes savanyúvíz és fürdők, ez idén ujonnan és célszerűen átalakított sós- és fenyőbélégzési intézet, villany-masszage, természetes melegtej juhsavó; mindezek célszerű használatára a gyógyfürdő orvosa ügyel fel.

Járványmentes Állandó fürdőhely. Gyógyszertár, orvos. Két vendéglő
Kitűnő ellátás és lakás.

Elsőrendű cigány zene.

GYÓGYAVALLATOK:

Tüdőbajok, malária (mocsárláz), gége-, hörg- és tüdőhurut, emésztetlenség, máj- és légdaganatok, vízholdyagurut, specifikus s görvélves esontbántalmaknál. Mindenféle idegbántalmak, fejfájás, migraine, histeria, szédülés, nehéz légzés, hypochondria. Vérbajok, közhvény, görvél, bujakór, delirium trem. potat. Női bajok, fehérforlyás, sápkór, havi zavarnaknál.

Idény májustól októberig.
Prospekttussal s egyéb felvilágosítással szivesen szolgál.

a fürdőigazgatóság.